

1116. szám.
1880. Január 4.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadóhivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nonpareille sor 10 kr.

XXIII. évfoly.

A BÁRÓT ELFOGTÁK.

Meg kell mondanunk hogy természetesen Somoškeőy bárót értjük, aminek itt mindjárt legelől és ilyen szegről-végről való kijelentését

azért tartjuk szükségesnek, hogy legyen majd bizonyosságunk fölöle, hogy csakugyan az ő viselt dolgait vettük itt munkába, ha akkorra mire a punktumig érünk, megszöknék a tolunk alól.

Született — (no, mert hát ha minden valószínűség ellene szól is e föltevésnek, mégis csak föl kell tennünk, hogy ugy született!) — tehát született 1849-ben Rozsnyón, de mingyárt szándékba vett legelső megfürösztetésekor egyszerre váratlanul hült helye találtatván, kísült hogy tulajdonképen valamikor sokkal előbb kellett már bizonyosan születnie, — ám-bátor másrészt meg, valóban sokat nyom az említett születési adat hitelessége mellett az a másik körülmény, hogy ugyanakkor a rozsnói város-gulyáját egy hirtelen ott termett félelmetes rablóvezér a mezőről fényes nappal hat csordás-bojtár elől egymaga elhajtotta, s még aznap vásáros miskolczi mészárosoknak eladta.

Történetirői azt is följegyezték ugyan róla, hogy iskolába is járt, de ezt ugy kell érteni, hogy nappal komolyabb foglalatosságai levén, éjjel tört rá hires tanintézetek nagytu-

dományu tanítómestereire, s mellüknek szegezett töltött pisztolylyal kényszerítette őket, hogy tanítsák meg görögül, diákul, és adják elő neki minden tudományukat amijük csak van, s amit elő nem adtak neki azt ellopta. Megtanult még ezeken kívül hogy végképen kiképezze magát, erre megkivántató minden tudományt. Holdvilágnál megtanult fotografizni, ahoz értő mesterektől finoman cot tillont tánczolni, elrabolt uraság-komornyikoktól igazi bárónak lenni, jeles lakatosoktól és Amerika felé utban levő bank-pénztárnokoktól fontos gépészeti mesterfogásokban ügyes kézre szert tenni. Roppant tudománykincset kellett ilyen módon összegyűjtenie, miben — ha a világ minden részében léptenyomon fölültetett rendőr-hatóságok ezt erősítő jelentései daczára is kételkednénk — nem kételkedhetünk, miután az ujságlapok is mind állítják.

A legelső nyilvános hatóság, melyet az élettörténetébe belekevervén híressé tett, a welsi törvényszék volt, melynek alkalmat adott rá, hogy őt valami csekélység miatt 16 hónapi fogságra ítélje, melyet azonban ugy tréfált meg, hogy kikérezkedett, hadd nézze meg egy kicsit, milyen idő van odakin, aztán soha sem látta többet a welsi törvényszék.

E helyett azonban a brüsseli törvényszék állította nemsokára maga elé templomrablás miatt, mely eltagadhatlanul rábizonyodott, csak hogy olyan kézzelfoghatólag kimutatta e vád nevetséges alaptalanságát, hogy kivitta magának a brüsseli káptalannak a jótállását, és szabadon bocsátották. A káptalannak aztán köszönetül gyönyörű kelyhet küldött két hét múlva Sevillából, mely a kárvallott templom plebánusa előtt mintha ismerősnek tetszett volna.

Miután már Spanyolországban volt, elment egy ugrásra Oroszországba, utközben azonban beszólván Berlinbe, mint spanyol őrnagy, nagy elismeréssel fogadott emlékiratot adott át a hadügyminiszteriumnak a németországi védrendszer újraszervezéséről, és mellesleg mint a Buffala és Muffala ausztráliai kereskedőház mandatariuma, utban levő 10,000

forint áru indigo-szállítmány értékét vette föl az Erger és Berger berlini czégtől.

Megérkezvén Sz-Pétervárra, a közvéleménnyel magát megkedveltetendő, a sz-györgynapi nagy katonai diszszemle alkalmával a saját ezredeik éléről egymaga gyalog ellopott s a nihilisták kezei közé szolgáltatott három muszka lovas generalist, s egyuttal a czári palotában tartott diszebédhez, asztalkendők helyett csupa nihilista kiáltványokat csempészett.

Itteni időzését hirtelen félbe kellett szakítania a berlini jóemlékü indigó-üzlet módjára megkísérlett cinóber-üzletnek a körmérége miatt. Tehát Budapesten toppant be, hol azonban nem találtatván olyan nagy világkereskedő-czégek, melyekkel egész hajórakományokra szóló ügyleteket lehessen kötni, csak kisebb nagyobb staniczlik nagyságában folytathatott az indigó és cinóber üzlet, de nemsokára már igen nagyszámu, és igen sokféle árucikkeket tartalmazó staniclikre kiterjedt, amint a dolgok rendjénél fogva mindent tudó rendőrség erről kétségbevonhatlanul megbizonyosodott.

Hol van hát az a Somoskeőy? — Nem nehéz azt megtudni, ott olvasható a Lloydban, az idegenek névjegyzékében: Hotel Frohner. Hát csak oda kell menni, és el kell fogni.

A kapus mingyárt meg is mondja, hogy itthon van-e épen most. Mert keveset van itthon.

— Itthon van Somoskeőy báró?

— Itt már egyáltalában nincsen itthon. Épen most ment el a fogadóból.

— Végképen?

— Végképen.

Hova? Másik fogadóba? Elutazott? Azt nem tudni. — Kérdezősködnek utána táviróval erre arra — nem látták semerre. Hát akkor itt van — de hiába kutatják valamennyi fogadóban.

Másnap aztán hozza a Lloyd az idegenek névjegyzékében: Hotel National B. v. Somoskeőy.

No hát fut oda a rendőrség.

— Épen most ment el a fogadóból.

Hova? — Aztán megint a felelet 'nélkül' maradó tegnapi kérdések. Azután holnap megint így, és mindennap így két hétig. A rendőrség pedig ezalatt naponként kapja a jelentéseket azoknak a stanicliknak a szakadatlan szaporodásáról, amelyek közt akkorák is kezdnek előfordulni mint egy gyapjus zsák.

De hát hol az a Somoskeőy? Hát a váczutczában sétál. A Korona-kávéházban piketiroz. A császárfürdői gőzösön udvarol. A Fülemlüle kisasszony hangversenyén. Akárhányan látták. Az ujságokban is benne van, hogy itt is látták, ott is látták. Csak a két biztos, akinek nincs egyéb dolga mint két hét óta őt hajhászni, érkezik későn mindenhova, mert épen most ment el máshova.

Valahára az egyik jókor érkezik. Nézze csak, épen most lép abba az ékszeres boltba. A biztos nézi a nála levő hű fotografiát: áh, ő az! Mire megint elteszi jó helyre a fotografiát, épen egy ferdeszáju angol utas lép ki az ékszeres boltból, s jegyzőkönyvébe írva valamit, eléje tartja: »Gőzfagohid?«

A biztos kitalálván, hogy mit akar, megmutatja neki, hogy merre menjen a legközelebbi gőzfavágóhoz, aztán siet be a boltba elfogni Somoskeőyt, ahol megtudta, hogy ő maga küldte a gőzfavágóhoz.

Hanem ennek a biztosnak ma különösen jó napja van, egy óra mulva megpillantja a Korona-kávéház ablakán keresztül, hogy Somoskeőy ottben ujságot olvas.

Rohan be rögtön, de hogy minden ok nélkül való föltünést kikerüljön, s egészen tapintatosan járjon el a dologban, látszólag egykedvűen lép a nagy ujságlepedőbe eltemetkezett olvasónak a háta mögé, s gyöngéden érintve annak a vállát, illedelmesen mondja: »Bocsánat uram, egy szóra, ha szabad kérnem!«

Amint aztán az az ur az ujsága mögül kidugja a fejét és feléje fordul, egyszeriben látja, hogy valami falusi káplán. Siet is tőle bocsánatot kérni, de ő egy más urat keres, aki egy pillanat előtt még ezen a helyen ült, amint ő az ablakon át látta, négyszemközt szólva a híres Somoskeőy bárót, nem tetszik tudni hova tűnt el?

A káplán ur bizonyossá teszi a biztost,

hogy ezen a helyen nem ülhetett más ur egy pillanat előtt, mert ő ül itt egy félóra óta. Ami pedig Somoskeőy bárót illeti, kikéri magának, hogy ő vele ne tessék tréfát üzni, mert ő nemcsak nem ismeri Somoskeőyt, de nem is hiszi hogy egyáltalában a világon legyen, mert keresztény ember nem is hihet az ördöngösségben; csak a csintalan ujságírók költeménye az egész Somoskeőy-mendemonda, mert hiszen az merőben is lehetetlen, hogy valaki úgy az orránál fogva hurczolhassa éber fővárosi rendőrségünket.

A káplán ur azután azokkal a megdöcczés és megkoppanás nélkül egymás nyomába simuló lépésekkel, amik templomban lábujjhegyen sokat járt egyházi férfiaknak a sajátja csak, kimegy a kávéházból és az ajtóban egy kéregetőnek kegyes alamizsnát ad.

A biztos lehorgasztott fejvel ballagván odább a maga útján, újra megpillantja a káplán urat, amint a kigyó-utca sarkán egy szemközt jövőbe ütődik, kivel kemény szóváltása támad, s kinek a kezébe adva névjegyét, tovább siet. A biztos annak az urnak a vállán át maga is olvassa a névjegyen: b. Somoskeőy Viktor.

Tyhüh! Nohát csak utána! Ott megy még ni.

Lélekszakadva fogja épen ekkor el a biztost egy másik biztos. Ime egy távirat Berlinből. Épen most jött a rendőrséghez a berlini rendőrségtől: »Ne keressék már tovább Somoskeőy bárót, mert egy indigó-kereskedő sikeres utánjárására ma reggel szerencsésen elfogták Berlinben. Holnap utban lesz Budapest felé.«

No hála isten. Csakhogy nyugta lehet hát az itteni rendőrségnek. Az a káplán ur valami más Somoskeőy.

Holnap aztán Somoskeőy helyett új sürgöny érkezik Berlinből, hogy az akit ott elfogtak nem Somoskeőy, hanem egy potsdami kefekötő. Az igazi Somoskeőy Budapesten van a Balambér-utczában 26 sz. a.

Hát csak oda hamar. — Igenis itt lakott, ma hajnalban még duellált a városligetben, hanem épen most ment ki a 73. számú bérkocsin a vasúthoz, hogy Bécsbe utazzék.

Utána! Az indóház elől most fordul el a 73. számú bérkocsi. A vonat még itt van. A biztos egy első osztályu kocsiban meglátja a bárót egyedül. Hol van még egyszer az a hü fotografia. Itt van — csakugyan ő az!

Jöjön ide hamar az a kocsivezető! Nyissa ki hamar ezt a kocsit!

A kinyitott kocsiban aztán a karcsu báró helyett ott terjeszkedik egy irtózatosan fölfujt potrohos oláh marhakereskedő. Itt vannak az írományai is: Tutuluj Tógyer. Itt meg a pénze: nagyon sok pénz.

Berlinbe érkezve, megy egyenest az egyetem bölcsészeti karához, hol nagy kitüntetéssel fogadják, mint dr. Starosky salamankai professort, s megbeszélnek vele, hogy a jövő héten az egyetemen philologiai fölolvasásokat fog tartani.

Időközben az Erger és Berger czéggel, hogy elfeledtesse vele a soha meg nem érkezett indigo-szállitmány keserű emlékezetét, mint az ausztráliai kereskedőház igazi megbízottja, most csakugyan igazán megérkezendő kétszerannyi indigot vetet meg.

A rendőrség kideríti ennek a szállitmánynak a nemlétezését is, üldözőbe veszi a bárót. Már ott is ül elfogva a vizsgáló-bíró előszobájában két fölvont fegyverű rendőr közt, kik negyvennyolcz óra óta futottak utána egyhuzomban, étlen-szomjan, alvás nélkül. Egészen odavannak, kénytelenek kétfelől egy egy székre ülni melleje.

Mikor aztán be kell kísérni a vizsgálóbíró elé, hát csak a paletója meg a többi ruhája van a középső széken, ugyanabban az emberi ülőhelyzetben, ahogyan maga ült bennük ezelőtt öt perczczel.

No csak utána. Nem lehet még messzire. Meg is látják, amint egy utczasarkon bekanyarodik, olyan öltözetben amilyenben a péklegényeket szokás látni. De a másik utczasarkon is eltűnik épen most egy péklegény!

Az egyik rendőr szerencsére az igazi után fut; jófutó: megközelíti épen mikor egy szabóbolt előtt kiakasztott teljes gavallér-öltözetbe futtában belefut, aztán tovább fut benne, nem mint péklegény többé.

A jófutó porosz azonban utoléri, mire a báró ájulva rogy össze, majdnem élettelenül.

Bérkocsinak hire sincs közeliben. Hanem itt jön egy puttonos hordár, és a hivatalos rendőri fölszólításra fölpakolja.

A báró megemlékezvén rá, hogy alighanem olvasott már ilyen tengeri kalandról az

Üstökösben, az abból vont tanúságot igen kedvező kimenetellel alkalmazza, amint egy negyedóra mulva a főrendőrigazgatóságnál a

főtisztviselő urak az egész megfoghatatlan-

ságról maguk is kézzelfoghatólag meggyőződnek.

De még aznap este maga a főrendőr-igazgató szerencsésen ráismer Somoskeőy báróra a perui követ bálján: »Kérem csak egy szóra, Herr von Somoskeőy!«

De kénytelen belátni szerencsétlen tévedését, mert az az ur nagyon megharagszik ezért az insultusért mikor ő Wysey gróf! Itt a kártyája. És másnap három jó kardvágással is megmutatja a főrendőrigazgatónak, hogy ő Wysey gróf.

Harmadnap pedig, mint lovagias férfiú részvét látogatását téve sebesülten fekvő ellenfelénél, figyelmezteti négy szemközt, hogy ne bizgassa azt a kellemetlen indigó-kérdést tovább, mert nevetségessé teszi az egész világ előtt, hogy rendőrfőnök letére, ahelyet hogy elfogatta volna, párbajt vívott az európaszerte köröztetett Somoskeőyvel.

A rendőrfőnök természetesen kiáltja az ágyából, hogy: Policzei! Hanem Somoskeőy az előszobában ácsorgó rendőrt, mikor jött leküldte három darab szivarért az átelleni szivarosboltba, aki át is adta neki a kapuban a három szivart mikor elment.

Ugyanez alatt az idő alatt a báró még a következőket cselekedte és pedig mind egyszerre u. m. a philadelphiai világkiállításon magyar kiállítási biztosképen lépett föl; a varsói egyetemen a bölcsészettudori oklevél elnyerhetéseért disputált; az ausztráliai vad embereknek három hónapig kaczikájuk volt, de huszezer forint váltóadósság hátrahagyásával közülük megszökött; Északamerikában mormon-püspök volt; Párisban mint nagyon híres de épen most egy kicsit rekedt olasz tenorista jegyben járt egy oláh, egy rácz meg egy muszka herczegnővel; Münchenben zenebuvárlati fölolvasásokat tartott e czim alatt: »A jövő Wagner Rikárdja;« a genuai orvos-egyletet, mint dr. Saroky, a belső bőrgyógyászat terén nagy haladást jelző legújabb orvostudományi vívmányának bemutatásával ragadta el! Peruból ello-

pott egy egész perui aranybányát mindenes-tül; a londoni kristálypalotában nagy hallgatóság előtt értekezett a keletindiai kereskedés jövedelmezőségének megkésztetéséről és a Fröbel-gyermekkertekről; Konstantinápolyban tervet nyújtott be a szultánhoz székhelyének Rómába való állandó áttétele iránt.

Mindezekben a helyeken kivétel nélkül hátrahagyott hihetetlen összegekre rugó adóságot, és egyuttal a budapesti korzón fagyaltotzgatott, és ugyanezen idő alatt pedig itt is amott is elfogták, elitelték, s végezetül mind ez alatt az idő alatt amig ezek történtek vele és följegyeztettek róla, a szerb-török háboru színhelyéről írta tovább is közvetlen hadi tudósításait a francia lapok számára.

A berlini rendőrség azonban azt mondta mindezekre: ne beszéljenek neki, tudja ő hogy Somoskeőy Berlinben van és nem máshol. Hagyják csak rá, majd elfogja ő.

És egy reggelre el is fogta még pedig háromszorosan: egy olasz gégeorvosnak, egy török ezredesnek, és egy helybeli bábaszonynak a képében. Mindaháromról kétségtelenül be volt bizonyítva, hogy ő az igazi Somoskeőy báró. És csakugyan úgy kellett lenni, mert másnapra mindahárom megszökött a börtönéből.

Most meg már Bécsben fogták el. Mert a mult héten meg oda érkezett meg, t. i. mint Bobrovsky gróf az »Ungarische Kroneba«, mint Wysey gróf a »Hotel Imperialba«, és mint Galizin herczeg az »Arany Bárány« vendégfogadóba. De minthogy a hivatalos jelentések szerint a rendőrség ezek közül az urak közül csak Bobrovsky grófot fogta el, következőképen a másik kettő még szabadon jár.

Részünkről azonban, szerencsésen Bécsig jutván e nevezetes történettel, nem szükséges tovább folytatnunk a báró életrajzát; majd megírják azt a jeles bécsi írók regénynek, s hazai jeles szépirodalmi vállalatunk majd sietendnek azt hü fordításban velünk is megismertetni.

(S. P.)

A vadászat után.

— Jó szerencsével vadásztál, kedves férjem? Hoztál megint mint rendesen egy pár fácánt a számomra?

— Ó igen, édes angyalom. Ott vannak Marczinál a tarisznnyában. Vedd elő csak Marczit a tarisznnyából.

— Igenis, kérem alázatosan . . . hanem elefejtettem mondani a nagyságos urnak, hogy ma nem volt fácánja a vadárusnak, hát egy pár vad-récét vettem . . .

A SZENT-IRÁSBÓL.

Majsztram úgy intéztette majsztramnéval a dolgot, hogy külön három darabnak látszó hus legyen ugyan a káposztában, mintha a legénynek is lenne szánva egy darab, hanem az a három darab láthatatlan egybefüggéssel legyen egymáshoz csatolva.

Mikor aztán a majsztram belebökött a tálba a maga husporciója után, a most láthatóvá vált egybefüggés utánahuzta a többit is.

— Ejnye ni! mondta majsztram; mi a lelke! Mind magával hozza az én részem a többit is!

Ejnye, ejnye! No de, — tette hozzá mingyárt kenetteljesen, — amit az isten egybekapcsolt, azt ember szét ne válaszssa!

Aztán csak megette mind.

Aztán e mindennap így ment! Amit az isten egybekapcsolt, ember szét ne válaszssa!

A legény pedig nem tudta, hogy mit kellene tenni ez ellen a szentírásbeli idézet ellen.

Egyszer aztán olyan eset adta elő magát a háznál, amelyben majsztramnak nagyon kellett a segítség.

— Marczit öcsém! Kedves Marczit öcsém! Segíts már, kedves Marczit öcsém!

Marczit öcsémnek pedig volt jó dolga hogy azt a viláért se tegye, hanem inkább azt mondja a szent-írással:

— Dejszen, majsztram: amjt az isten egybekapcsolt, azt ember szét ne válaszssa!

A DÉZSMÁLÓK.

— Tiszteli az árendás urat a gazdám, egy kosár körtét küldött az árendás urnak.

— Derék, nagyon derék, de csodálom a kend gazdájától, hogy ha már küldött, nem tele kosárral küldött.

— Tele volt ez, kérem alázatosan, hanem ottkin az előszobában megdézsmálták ám a kis árendás-urfiak.

Az érzéketlenszivű Vályogné.

Nagyon érzékeny prédikációt tartott a tiszteletes ur: a három legutolsó padban, ahol néném-asszonyék ülnek, ugyancsak volt dolga a zsebkenedőnek — mind-mind odavannak, csak csodák-csodájára az egy Vályogné nem, aki pedig minden kínálkozó alkalmat meg szokott ragadni a könyvelábadásra.

Meg is rántja valamelyik komámasszony a ruharánczát: »Micsoda dolog e már? Mért nem sir ő is? Mikor pedig olyan gyönyörű az a prédikáció?«

— Nem lehet, mondja lemondással Vályogné; nem hoztam magammal zsebberálót.

HÁTHA.

— Ha elmegy hazulról, nagybácsi mondd meg a Gyula bácsinak, hogy maradjon itthon, mert tudod hogy én félek este.

— Ej, hugom, hol van még az est, hiszen még csak két óra!

— Igen, igen, . . . de hátha én mégis félnék!

Az egyiptomi égalj.

Irénke. De hát olyan hideg van abban az Egyiptomban, mama, hogy Józsefen még a szobában is rajta volt a köpönyege?

A végtárgyalás után.

— Ugy-e, kollega ur, jól védtem a vádlottat? Még a bírákban is fölkeltettem a szánalmat, úgy beszéltem.

— Ugy van, kollega ur, általános szánalmat kellett ön amint beszélt.

SZYLVESZTEREST.

— Amint látom, Miska, te azt a kolbászt is megvacsoráltad amit a holnapi reggelidre adtam?

— Jaj, majsztramné asszony, nem volt olyan hosszú az a kolbász, hogy egyik esztendőről a másikra tarthatott volna!

Mit mondott az orvos.

— Hová megy kend, András gazda? Hát az orvoshoz, hogy gyógyítana meg, mert nem jól érzem magamat.

Mikor aztán András gazda megint vissza felé jö:

— Nohát beszélt kend az orvossal, András gazda?

— Akkor jött ki épen a kapuján, mikor oda-értem. Hanem ő még sokkal rosszabb színben volt mint én, hát aztán nem is kérdeztem a magam baja felől.

Könnyü kendnek.

Miska inas siet be a csirízes tállal a műhelybe, aztán megbollik a küszöbön, a csirízes tállal és hasra esik a csirízes tállal.

— Azt én is meg tudnám tenni! mondja az első legény.

— Könnyü kendnek mármost, mondja Miska, mikor már éntőlem látta.

Akinek a fejét beütötték.

— Beütötték a fejedet, pajtás?

— Még pedig jókora darabon.

— Mekkora darabon?

— Akkorán, vagy legalább majd csaknem akkorán mint tesztem egy ezüst forint.

— Eszerint körülbelül hát akkorán mint go krajczár, ugye?

A DISZVACSORA.

A levéltári segéd-iktató mindennap amint a »Jó Kulacs« sörház órája az esti hetet mutatja, soha még el nem hibázott pontossággal lép be vacsorára a »Jó Kulacs« sörházba. Ha az a sörházi óra nem hét órát mutat valamelyik este, mikor a segéd iktató belép, meg kell igazítani azt az órát, mertbizonyos hogy nem jól jár. De hát erre még nem volt eset: az az óra meg a segéd-iktató egészen összeszoktak már soha nem jár egy lépéssel is előbbre vagy hátrább egyik a másíknál.

Gusztí pedig, a pinczér, hűségesen kiáltja mindennap pontban esti hét órakor, vagy a segéd-iktató beléptekor, ami a »Jó Kulacs« időszámítása szerint mindegy:

— Egy pár virsli!

És ebből minden törzsvendég egyszerre megtudja, amint tetszik: vagy azt hogy hét óra, vagy azt hogy itt a segéd-iktató.

Sőt az is kétségtelen, hogy az a virsli is, melyet ebben az időpontban rendeltek meg, tudja már kinek a számára rendelik.

Jön Szylveszter-est, ekkor is van esti hét óra, minél fogva a segéd iktató erre is pontosan belép.

Gusztinak szokás szerint a torkán van már hogy:

— Egy pár — —

De a segéd-iktató komoly ünnepélyességgel szól közbe most az egyszer, mondván:

— Nem ugy, Guszti fiam! Ma a szegény hivatalnok is csaphat diszvacsorát! Rendelj, Guszti fiam, két pár virsli.

MAJD CSAK EGYSZERRE.

Beteg. Hallod-e, édes angyalom, olyan rég-óta fárad már hozzám a jó orvos ur, talán jó lenne, ha kifizetnéd az eddigi látogatásaiért.

Orvos. Ó kérem! Majd csak egyszerre a temetés után.

A jó tanács.

» . . . Bizony mondom nektek, kedves hiveim, dörgött a fiatat káplán a prédikáló székből; — ha tovább is ezen az uton mentek, mind a pokolba értek. Hogyan számoljak én aztán a menyországban rólatok, eltévedt juhaimról?«

— Mondd, öcsém, szól közbe egy urambátyám jótanácsképen; — hogy te nem voltál számadó-gazda, hanem csak bojtár.

ÉKES FELELET.

— Nos, kántram, hallom férjhez adta a Böske leányát! Hát milyen ember a veje?

— Alázatos szolgálja! Csókolom kezét, alásan köszönnévt kegyes kérdeményezését. Ami a külső ábrázatbéli formamentumát illeti, az bizonyára nem valami jelesen ékeményes, de különben szelides jámbor és nem ragadozó.

Mikor Stern W. csődöt mondott.

Blau. Rosz néven veszem öntől, hogy ön Grünnel tízenöt százalékban egyezett ki, nekem pedig csak tízet adott.

Stern. Legyen ön nyugodt. A legközelebbi alkalommat önnek adok tízenötöt.

Az állatseregletben.

— Most tessék ide nézni az uraságoknak, van szerencsém most a nevezetes óriás-kigyót be-

mutatni az uraságoknak. Ime, tessék látni az uraságoknak: a fejétől a farkáig 18 láb, a farkától a fejéig 19 láb.

FARSANGI KÉP.

— Itt lesz ma a licitáció?

Nem csoda.

— Nem is gondolná az ember, komámasszony, hogy milyen gyorsan eljár az idő. Ki hinné teszem hogy az én kis leányom már kétesztendő! Milyen hamar eljár az idő!

Nem csoda, komámasszony, ebben a mostani vasutas telegráfós világban!

Odalen a vármegye háza alatt.

»Bizony csak nagy az aránytalanság a 20 esztendei, meg az életfogytig való börtön között. A 20 esztendeit alig bírja kitölteni egykettő, míg az életfogytig tartót akárki is kiállhatja!«

Főhadnagy Stwrzsek.

— Jelentem alássan, főhadnagy ur, tessék nekem megmondani, kik voltak azok a szaraczenusok?

— Szamár! Hát ötölük származik a kakao!

JAKUSNAK.

(Ujévi üdvözlés.)

Mit kívánjak néked én.
Nos Jakus beszély, mit?
Életed derült egén
Ugy is bájos szende lény
Szórja fény sugarit:
Szép Aranka oly arany,
Mely kamatját biztosan
Hozza olyan apró pénzben
Minden isten áldott évben.
(Szaporodtok hajahaj!)

Egyre intlek csak Jakus.
Őrizd drága kincsed,
Özvegységre, hogy ne juss
És keresni, hogy ne fuss:
Zárd rá a kilincset.
Mert kinek oly kincse van.
Az, ha fél, tesz józanan,
De meg rajtad megeshetik
Hogy ágyadból is elcsenik.
(Késő lesz aztán ajvaj!)

Egri.

ELŐFIZETÉSI FÖLHIVÁS

az

„ÜSTÖKÖS“-re.

(Megjelenik minden héten, minden számban 10—12 eredeti képpel.)

Az új évnegyed eikezdődöttével fölkérjük t. olvasóinkat, hogy az előfizetéseket mielőbb megujítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében főnakadás történjék.

Az előfizetések — legczélszerűbben postautalvánnyal — az »Athenaeum« kiadó hivatalába küldendők.

Előfizetési ár:

januariustól junius végéig **4** frtal januariustól martius végéig **2** frtal.

Az „Üstökös“ kiadó-hivatala.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió-utca 80-ik szám alatt.

Budapest, 1880.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

Budapest, Szervita-tér 3. szám.

Főmunkatárs

SENKY PÁL.

Üllői-ut 22. sz.

Rajzolja

JANKÓ.

Kopaszág

és a hajszülés és a pikkely képződés ellen a naponta beérkező hála- és köszönet-iratok szerint legjobban használható a **TANIN-OLAJ**

Dr. Moras-tól.

Tekintetes Fürst József gyógyszerész urnak *Prágában.*

Sokemű gyógyszerék nem voltak képesek a hajvesztéstől meggyógyítani, míg orvosom ajánlata rá a megszabadított. Erdem szerint ezennel a nyilvánosság útján e kitünő készítményt megdicserém, és készítőjének köszönetemet kifejezem.

Prága, 1877. február 10-én.

Kinsky.

Tisztelt gyógyszerész ur!

Én sem mulaszthatom a dr. Moras-féle **tanin-olaj** érdeme szerint a nyilvánosság útján megdicserni, mivel engem nem csak a hajvesztés és a pikkelyképzéstől mentett meg, hanem új és tömött hajnövést is idézett elő.

Bécs.

Andrássy.

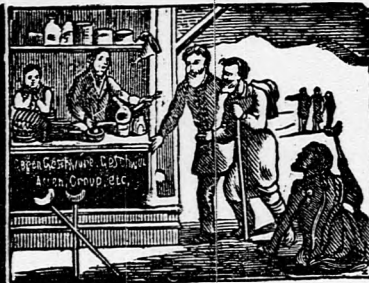
Tisztelt gyógyszerész ur!

A kopaszág ellen a legjobban használ a dr. Moras-féle Tanin-olaj. Kérem sziveskedjék még egy nagy üveggel küldeni. Tisztelettel

Prága.

Jeremiasch. cs. k. törvényszéki tanácsos.

Kapható üvegenként 1 és 2 frtjával **Török József** gyógyszerész urnál. Budapesten, király-utca.

Különös figyelemre méltó!

A hírneves **dr. FORTI-féle sebtapasz,**

mely rendkívüli győgyereje, elválasztó, érlelő s fájdalmat

csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztos s egyszerűs mind győgyeres eszközöl különmemű bajokban. Egy csomag ára **50 kr**, nagyobb csomagé **1 frt**, használati utasítással együtt postán küldve **20 krral** több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF,

gyógyszerész urnál király-utca a 7. szám

Bécsben Pleban F. X. gyógyszerertárában, Istvántér 1. sz.

Dr. Girtler F. gyógyszerertárában, Freung 7. sz. Herabny G

gyógyszerertárában, Neubaun, Kaiserstrasse Nr. 90. — **Grácban:**

Nedved A. gyógyszer. a Mur-téren. Továbbá kapható

Budapesten: Pillich F. udv. gyógyszerertárában nagy (3)

korona u. — **Formágyi F.** gyógyszeré 3 korona u. 26. sz.

— Ifj. **Dr. Wagner D.** városháztér. — **Schernhoffer K.**

özv. a »nagy Kristófhoz« czimzett gyógyszer., váczi-u. és

a Kristóf-tér sarkán; és id. **Dr. Wagner D.** gyógyszer. váczi-boul.

59. — **Egressy R.** gyógyszer. nádor-u. 2. — **Sztupa Gy.** a

Kalvintéren. — **Telkesy J.** udv. gyógyszer. a várban, —

Wlaschek E. gyógyszer. a Krisztina vár. — **Frum J.**

Schwartzmayer K. gyógyszer., viziv. fű. — **Elszdorfer**

G. gyógyszer. Tabánban (Rácsv.) fű. — **Alsó-Lendván:** Kiss

B.-nál. — **Aradon** Bozsnay M. és Schaffer A. gyógyszer.

urnál. — **Beretytyó-Ujfalun** Sárrethy L. — **Békés-**

Csabán: Varságh B. — **Bihar-Mező-Keresztesen:**

(Greczok). — **Büd-Szent-Mihályon:** Lukács F. — **Debreczenben:**

dr. Róthschnek V. E., Tamásy K. és Göltl N. és

Örvényi O. — **Duna-Földváron:** Nádhera P. — **Egerben:**

Schüttágy J. Kölnér Lőr. és Buzáth L. — **Eperjesen:** Iségy

Gy. — **Érsekújvárott:** Conlegner J. — **Gyöngyösön:**

Mersits N. — **Győrött:** Lehner F. — **Huszton:** Keresztes

S. — **Jászberényben:** Teschler E. — **Kapovárt:**

Kecskesy T. — **Karczagon:** Báthory B. — **Kassán:** Ko-

regtkó A., Wanúraschek K., Megay G. és Hegedűs L. — **Kés-**

márkon: Genersich C. A. — **Komáromban:** Grötschel

Zs. és Schmidthauer A. — **Kun-Madarason:** Jung K. —

Léván: Boleman Ede. **Losoncban:** Kirchner D. és Plichta

L. — **Mező-Berényben:** Baranyi N. — **Mező-Turon:**

Borbás J. — **Miskolczon:** Dr. Csáthy, Szabó és Mayer R.

gyógysz. — **M-Szigeten:** Héder L. — **Mitroviczon:** Ker-

stonoschitz A. fainál. — **N.-Kanizsán:** Prager Béla és Belus

J. — **N.-Károlyban:** Sötér J. — **N.-Körösön:** Medveczky

Gy. — **N.-Szombaton:** Pántotsek R. — **N.-Váradon:** Hu-

zella M. és Molnár J. gyogy. — **Nyiregyházán:** Korányi

J., Szopok Alfred gyógyszer. és Kovács S. — **Pakson:** Ma-

latinszky S. — **Pécsett:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:**

Pisztory B. — **Putnokon:** Fekete N. — **Rimaszomban:**

ton: Hamaliár K. — **Rozsnyón:** d. Posch J. gyógyszer. és

Hirsch J. N. — **S.-A. Ujhelyen:** Gallik G. és Pintér F. —

Sümegeen: Stamborszky L. — **Szabadkán:** Józ J. — **Szath-**

máron: Bossin J. Dr. Lengyel M. és Bözörmétyi J. — **Sze-**

geden: Kovács A. — **Sz.-Fehérvárott:** Braun J. és Die-

balla Gy. — **Székelyhídon:** Szabó J. — **Szombathelyen:**

Pillich F. — **Tarpán:** Monó J. — **Temesvárott:** Tárcazy

J. és Pap J. — **Tecson:** Ágoston Gy. — **Tisza-Lőkön:**

Pintér P. **T.-Ujlakon:** Roykó G. — **Tokajban:** Dr. Ju-

bász P. — **Ungvárott:** Lám Sándor és Fränkel M. gyógyszer.

Speck J., Peltarszky A. és Krausz A. — **Veszprémben:**

Ferency K. — **Villányon:** Fekete E. — **Zirczen:** Tejfel J.

Erdélyország. Kolozsvárt: Valentini A. Wolf J. és

Biró J. — **Brassón:** Schuster K. L., Gyertyánffy J. és

Verzár. — **M.-Vásárhelyt:** Bucher M. — **Segesvárt:**

Id. Misselbacher J. B. — **Szászváros:** Rekert E. K.

Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyogytapasz készítője.

Forti László. Lakása: Budap., I. k. vár, Nándor-u. 145.

16

év gyökeres eredmény minden kétség kívül biztosítja, miszerint a Thedo tanár féle

szakállhagyma

a legjobb és legbiztosabb szer szép szakálnövés elérésére.

Számtalan férfi, sőt a legmagasabb körökben is e szernek köszönik szép szakállukat.

Ezen szer a szakálnövést hihetetlen gyorsasággal eszközöli, ugyannyira, miszerint sőt 16 éves ifjúnál is a legrövidebb idő alatt teljes szakált növeszt, — mi ezekre menő bizonyítványok által igazolva van.

Tekintetes ur!

Megvallom önnek, hogy valamint minden ilyen szert, úgy a szakállhagymát is hűhónak tartottam, de esetleg meggyőződtem egy barátomnál ezen szer jelességéről és kérem önt a mellékelt összegért egy csomagot ezen kitünő szerből küldeni. Maradván tisztelettel

Miechura A. m. p.

Egy csomag ára 2 frt 10 kr.

Kapható **Török József** gyógyszerész urnál, Budapesten, király-utca.

T. Török József urnak Budapesten.

Tisza-Dob, márcz. 11. 1878.

Tekintetes ur!

Nagymérvű köszvényben szenvedvén, az uraságotól hozott köszvényvásznat felhasználtam, a mely nekem kitünő szolgálatot tett, úgy hogy azt magán gyakorlatra alkalmazni szándékozom, kérek ennélfogva posta fordultával részemre egy darabot az erősebből és egyet a közönségesből küldeni. Tisztelettel

Dr. Moggyoróssy s. k.

Gróf Andrássy urad. orvosa.